

CAN SIKINTISINDAN OTURUP DARBE PLANI YAPAN ASKER, SİVİL BÜTÜN GENERALLER İÇİN DOSTÇA ÖNERİLER

Bakın komutanım, herkes gibi benim de
ilk aklıma gelen:
her biriniz onar bin ağaç dikin,
yüzer bin ağaç dikin!
yahut kırmayı yüreğinizin kaldıramayacağı
düşman sayısı kadar ağaç dikin ki,
adınızla anılan ormanlar kaplasın
savaş meydanlarını,
çöllere yerine...

Bakın, size söz, o zaman o ormanlarda,
ölüm nedir, unutmak nedir
bilmeyen rüzgârlara
şarkılarımla, sonsuza kadar
adınızı anarak uğuldamayı
öğretmek benden!

Her biriniz ayrı bir mevzide,
ayrı bir geçitte, cinlere tuzak,
perilere pusu kurmak yerine,
bir bahçe, bir bağ yeşertin
ki, cinsi adınızla anılacak
elma ağaçları, kiraz ağaçları,
badem ağaçları yükselsin,
mezarlık servileri ve
şehitlik anıtları yerine...
Bakın, size söz, o zaman o bahçelerde
ölüm nedir, unutmak nedir
bilmeyen dereciklere
şarkılarımla sonsuza kadar
adınızı anarak çağıldamayı
öğretmek benden!

Zihinlerinizdeki kışları, örneğin,
yatılı mekteplere çevirin,
resim atölyelerine, müzik atölyelerine,
şii atölyelerine...
kıt'aları gezici tiyatro truplarına,
talimgâhları şenlik alanlarına...
ki, adınızla anılan coşku çağları olsun,
çiçeklenme çağları olsun insanlık için,
sirenli, düdüklü korku dönemleri,
yıkım dönemleri yerine,
dar baharlar, upuzun kışlar,
karanlık 'zaman tünelleri' yerine...

İnsanların gülmeyi öğrendiği,
birbirine güvenmenin, kucaklaşmanın
'vatan kurtarmak'tan1[2] daha erdemli
ve daha kahramanca

olduğunun herkesçe bilindiği,
kucağı gök kadar derin,
tebessümü yeryüzü kadar geniş
ve bir erken bahar sabahı gibi
ölülere mezardan kalkma hevesi veren
altın dönemler olsun.

Bakın, size söz, üç bin yıl sonra,
belki beş bin yıl sonra
adınızı, merihte ya da satürnde
bir sarı zeybek gösterisi için,
bir Figaro yahut Kerem'le Aslı
operası için turneye çıkan,
mehmetçiğe, hansa ya da coniyeye,
şarkılarımla, sonsuza kadar,
en uzak yıldızların kulaklarına
fısıldamasını öğretmek benden!

Kısacası, mayınlarınızı temizleyin,
aklınızın önündeki mayınları,
kalbinizin önündeki mayınları,
kafalarlarınızla kalpleriniz arasına
döşenmiş mayınları,
vehimleri, önyargıları, takıntıları
temizleyin,
temizleyin ve girin korkmadan,
heyamolalarla, çığrışmalarla
ikinci gençliğinize,
ikinci delikanlılığınıza,
ikinci çocukluğunuza...

Ve bütün bu mucizevi şeylerden sonra,
yüzlerinizde ve ruhlarınızda hâlâ
"askeri bölge girilmez" uyarısı
asılı mıntıklar gözükyorsa,
herkes için bahar göçüp gitmeden
sonsuzaya kadar,
oraları kuşlara açın,
çocuklara açın,
meleklerle ve insanlara açın!

Ve bakın, görün o zaman,
onlara şarkılarımla,
adınızı anarak çığrışmasını

belletmek benden!

Size söz, diyorum, söz!
ve bu, ebediyete yol şarkıları yakan
yoksul bir şairin sözü.

Cahit Koytak / 8 Nisan 2007